

HEIJASTE

2/2010 5.5.2010

26. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Raimo Ala-Hynnilä</i>	Puheenjohtajan kynästä	4
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	6
<i>Raimo Ala-Hynnilä</i>	Planeetta Urantian kehitys ja merkitys paikallisessa universumissa.....	7
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Jeesuksen moderni ja ikuinen evankeliumi, osa 1: Valtakunnan sanansaattajien kouluttaminen	18

Päätoimittaja

Pertti Leinonen

Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO

Puh. 050 041 6336

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Jouni Nurmi

Helsingink. 2a C 91, 00500 HELSINKI

Puh. 050 343 4310

jouni.nurmi@bastu.net**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Heikki Järvinen

TUUSULA

Puh. 050 301 9396

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Taitto

Martti Vanninen ESPOO, puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilaukset (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu

Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa las-kun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 3/2010 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.8.2010 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi

Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:

Nordea 142730-102126

* * *

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin: (09) 879 4351, 040 830 1200

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

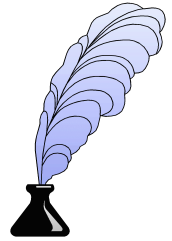
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:

Sampo 800012 - 70160873

ISSN 0784-3534

Puheenjohtajan kynästä

Miksi juuri Suomessa kaikkien maapallon kansojen joukossa on eniten väkilukuun suhteutettuna *Urantia-kirjan* lukijoita? Kysymys, jota voisi hieman tässä pohtia.

Noin 80 % suomalaisista kuuluu luterilaiseen kirkkoon, ja sen vaikutus on vahva koko yhteiskunnassa, kuuluu siihen tai ei. Suomessa on paljon myös valtionkirkon ulkopuolisia herännäisliikkeitä, joko vanhoja tai vain muutamia vuosia sitten perustettuja. Eräässä kyselyssä 68 % suomalaisista määrittelee itsensä kristityiksi. Kristillisyyden antama perusta on vahva myöskin *Urantia-kirjan* lukijoiden joukossa. Vaihtoehtoiset uskonnot ja New Age -tyyppiset liikkeet ovat nostaneet myös kannatustaan vuosi vuodelta. Toisaalta myös ihmisten ja eritoten nuorten passivoituminen, tyyppillisesti vaikkapa tietokoneiden ääreen, näkyy kaikkentyyppisten uskonnollisten liikkeiden jäsenmäärissä. Valitettavasti maallistuminen ja osaltaan myös uskonnottomien määrä on ainakin länsimaissa nousussa. Katolisiin maihin verrattuna luterilaisissa maissa on uskonnottomien määrä isompi. Ruotsissa uskonnottomia on erään kyselyn mukaan lähes 25 % ja Suomessakin

lähes 10 %, kun taas katolisista maista Puolassa ja Italiassa määrä on noin 5 %.

Tilastoista on vaikeaa juurikaan vetää mitään isoja johtopäätöksiä. Katolisuuden voisi kuitenkin kuvitella pitävän ihmisiä tiukemmin otteessaan ja luterilaisuus saattaa päästää tiukasta otteestaan helpommin irti. Kuitenkin avoimuus henkisyttä kohtaan ja yleinen luottamus uskontoon sekä valinnan vapaus ovat maassamme asioita, jotka toisaalta pitävät kiinni perinteisissä uskonnoissa ja toisaalta ajavat ihmistä kohti uutta, jonkin uuden ja toisenlaisen, laajemman totuuden etsintää. *Urantia-kirja* edustaa mitä suuremmassa määrin tätä laajennettua totuutta, ihmisen, ja jopa koko universumin valtavassa mittakaavassa.

Jo ennen kuin suomenkielinen *Urantia-kirja* julkaistiin vuonna 1993, myytiin täällä englanninkielistä kirjaa huomattavat määrät. Itse olin mukana ensimmäistä kertaa muistaakseni vuonna 1987 Valamon luostarissa Heinävedellä järjestetyssä lukijatapaamisessa, jossa oli osallistujia jo useita kymmeniä. Useat meistä ovat mukana vieläkin. Jo siihen mennessä, aina 1960-

luvulta lähtien, oli kirjaa käännetty omalle kielellemme, ja se yhdisti hienolla tavalla sen aikaisia kirjan lukijoita ja ennen kaikkea loi vankkaa ja kestäväää pohjaa nykyiselle lukijakunnalle. Mitä suurimmat kiitokset siitä **Joelille, Martille, Kaleville, Sepolle, Tuulalle** ja kaikille muille antaumuksella mukana olleille ystäville. Myytyjen suomenkielisten *Urantia-kirjojen* lukumäärä on nykyisellään jo yli 7 000. Vuosien saatossa kaikki tämä on vaatinut paljon työtä, kääntämistä, kirjoittamista, mainostamista, esitelmiä, luentoja, tapaamisia ja niiden järjestelyä, taloudenpitoa, lehden tekoa, kopiointia ja stilisointia ja suunnittelua sekä tuhansia kilometrejä matkustamista kaiken tämän tiimoilta. Tärkeä asia tapahtui vuonna 1989, jolloin Suomen Urantia-seura r.y. perustettiin. Se merkitsi järjestäytyneen ja hyvin toimivan organisaation luomista suomalaisten *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteeksi. Samalla meistä tuli myös kansainvälisen Urantia-liikkeen jäsen, jonka toiminnassa jäsenistömme on ollut alusta lähtien aktiivisesti mukana. Suomalaiset tunnetaan kansainvälisessä toiminnassa rohkeina kannanottajina ja voimakkaina vaikuttajina. Kun ryhdymme työhön, teemme sen antaumuksella ja hartaudella. Joskus tuntuu, että sanomme asiat turhankin suoraan, mutta juuri niitä asioita maailmalla taidetaan kuitenkin loppujen lopuksi eniten arvostaa. Uskoisin, että kaikella tällä on ollut oma vaikutuksensa siihen, että kansakuntamme vaikutus maailman asioihin on ollut huomattavasti suurempi kuin maailman mittakaavassa

pienehkön kansan väkiluku antaisi ymmärtää. Kaikesta tästä voimme olla iloisia. Usein haluaisimme kehityksen kulkevan paljon nopeampia-kin polkuja, mutta muistakaamme kaiken olevan vasta alullaan. Tarvi- taan vielä pitkiä ajanjaksoja kärsi- vällisyyttä, myöskin tulevien suku- polvien kohdalla, sillä onhan kulu- nut vasta 55 vuotta *Urantia-kirjan* ensimmäisen painoksen julkaisusta, joka tarkoittaa vasta vähän yli 5 % siitä 1 000 vuoden aikajaksosta, jo- hon viides ilmoitus on tarkoitettu.

* * *

Itselläni alkaa nyt neljän vuoden aikajakso olla takanapäin yhdistyk- semme puheenjohtajan tehtävässä, ja tämä juttuni on siten tällä palstal- la omista kirjoituksistani viimeinen. Neljän vuoden aikana niitä on ker- tynyt kaikkiaan 16 – ja kiitokset teil- le kaikille, jotka olette jaksaneet niit- tä lukea! Kesäkuun vuosikokouk- sessa yhdistykselle valitaan uusi pu- heenjohtaja, uusia hallituksen jäse- niä ja useita uusia komiteajäseniä. Tänä toimintakautena yhdistyk- seemme liittyi peräti seitsemän uut- ta jäsentä ja yhdistyksen 21- vuotisessa historiassa saavutettiin uusi rajapyykki jäsenmäärän ollessa nyt 80. Uudet jäsenet pyritään otta- maan heti mukaan toimintaan, sillä he tuovat mukanaan juuri niitä uu- sia raikkaita tuulia, joita toimin- taamme kaivataan.

Tervetuloa tapahtumiimme ja hyvää alkavaa kesää teille kaikille!

Raimo Ala-Hynnä

Päätoimittajalta

Tuhkapilven opetus

Olemme saaneet viime päivinä seurata, kuinka Islannista alkanut tulivuori Eyjafjallajökulin purkaus on antanut näytteen, millä ehdoilla nykyaikainen lentoliikenne toimii. Nykyinen suihkumoottoritekniikka ei siedä laavatuhkan kaltaista lisäpitoisuutta ilman sekaan. Koko nykyinen lentomatkailu perustuu tekniikkaan, joka voi romahtaa yhtäkkiä tällaisen sinänsä luonnollisen, mutta harvakseltaan tapahtuvan geologisen toiminnan seurauksena. Jo tämän laajuisenakin sen vaikutukset Pohjois- ja Keski-Euroopassa ovat olleet yhtä kaaosta, kun ihmiset ovat juuttuneet paikoilleen ja matkat peruuntuneet. Lentokentät olivat äsken täynnä hermostuneita matkailijoita, joilla ei ollut tietoa, koska matka jatkuu ja kuka korvaa menetykset. Paluu todellisuuteen on ollut kärsivällisyyttä vaativaa selvitystä ja asioiden uudelleen sovittamista. Vaihtoehtoiset kulkuneuvot junat ja laivat ovat saaneet yllättäen valtavan kysyntäpaineen. Valoisampi puoli tapahtumassa oli eräänlaisen yhteishengen ja seikkailumielen liittyminen matkailuun. Jos emme voi asialle mitään, ei kannata stressaantua kalen-

terien menosta uusiksi, kun henki ei ole vaarassa eikä muuta vakavaa vahinkoa ole tapahtunut. Olen ollut havaitsevinani eräänlaista hyvätah- toista kehumista julkisuuden henki- löiden taholta heidän kertoessaan, miten mielenkiintoisesti heidän matkansa Etelä-Euroopasta koti- Suomeen sujui, vaikka 30 tunnin juna-auto-laivamatka oli koetellut istumalihasten kestävyyttä. Korkeiden päättäjien jalkautuminen hitaampaan kalustoon voi synnyttää myös uutta potkua raideliikenteen kehitykselle Euroopassa.

Lyhyen ajan sisällä Äiti Maa on antanut monia muistutuksia lisääntyvästä maankuoren aktiivisuudesta. Alle puolen vuoden sisällä on ollut Haitin, Chilen ja Kiinan järistyksyet, ja lisää näyttää olevan tulossa. Teemme viisaasti, jos varaudumme itsekkin myös täällä ääri-ilmioihin hankkimalla suositusten mukaiset tarvikkeet lyhytaikaista sähkön tai vedenkatkosta varten.

Pertti Leinonen

Planeetta Urantian kehitys ja merkitys paikallisessa universumissa

Raimo Ala-Hynnilä

Esitelmä kesäpäivillä 2009

Aurinkomme syntyhistoria

Urantia-kirja kertoo planeettamme alkuperän juontuvan omasta auringostamme, joka on yksi monilukuisista Andronoverin nimisen tähtisumun jälkeläisistä. Tämä tähtisumu organisoitiin Orvontonin superuniversumissa Vahvuuden Organisoijien toimesta **875** miljardia vuotta sitten. Tähtisumun järjestysnumero on 876.926. **500** miljardia vuotta sitten ensimmäinen aurinko tempautui irti Andronoverin spiraaliekikosta ja siitä lähtien niitä sitten on syntynytkin valtava määrä tästä isosta tähtisumusta. **400** miljardia vuotta sitten Neadonin Mikael valitsi tämän Andronoverin tähtisumun oman paikallisuniversuminsa fyysiseksi järjestelmäksi, ja niihin aikoihin aloitettiin myös pääkaupunkimaailma Salvingtonin rakentaminen. **300** miljardia vuotta sitten Luoja-Poikamme saapui esikuntineen Salvingtoniin ja samalla superuniversumimme Orvontonin hallitus tunnusti Neadonin paikallisuniversumin fyysisen olemassaolon. Noin **200** miljardia vuotta sitten paikallisuniversumissa rekisteröitiin ensimmäisen evolutionaari-

sesti asutetun maailman olemassaolo. Seuraavan noin **190** miljardin vuoden aikana jatkui aurinkojen muodostuminen kiivaana sykleittäin ja samalla voitte kuvitella myös paikallisuniversumin kehityksen olleen hyvin kiivasta ja vaiherikasta. Kirja kertoo tähtisumun lopullisesta hajaantumisesta seuraavasti:

8 [miljardia] vuotta sitten alkoi päätösvaiheen muodostanut hirvittävä purkautuminen. Vain uloimmat aurinkokunnat ovat turvassa tällaisen kosmisen mullistuksen aikana. Ja tämä oli tähtisumun lopun alku. Tämä lopullinen aurinkojen ulossyöksyvaihe kesti lähes kaksi miljardia vuotta.

7 [miljardia] vuotta sitten Andronoverin lopullinen hajaantuminen oli suurimmillaan. Kysymyksessä oli aika, jolloin viimeiset suuremmat auringot syntyivät, ja aika, joka oli paikallisten fyysisten häiriötilojen taitekohta.

6 [miljardia] vuotta sitten päättyi lopullinen hajaantuminen, ja tuolloin syntyi teidän aurinkonne. Se on lopusta lukien Andronoverin toisen aurinkoperheen viideskymmeneskuudes. Tämä kaiken päättänyt tähtisumun ytimen purkautuminen synnytti 136.702 aurinkoa, joista useimmat ovat yksinäisiä taivaankappaleita.

Andronoverin tähtisumusta alkunsa saaneiden aurinkojen ja aurinkokuntien kokonaismäärä oli 1.013.628. Aurinkokuntanne auringon numero on 1.013.572. [655:2–4; korostukset kirjoittajan]

On merkillepantavaa, että Nebadonin paikallisuniversumi on kuitenkin huomattavasti laajempi kuin tämä yksi entinen tähtisumu ja sisältää paljon enemmän aurinkoja. Selvittelin *Urantia-kirjasta* asutettavaksi kelpaavien maailmojen määrää verrattuna aurinkojen määrään. Luku näyttää olevan välillä 1:7–1:10. Sivulla 172 kerrotaan superuniversumi Orvontonissa olevan 10 miljonna aurinkoa ja sivulla 166 asutukseen kelpaavia maailmoja 1 miljonna. Sivulla 457 kerrotaan Sataniassa olevan yli 7 000 astronomista ryhmittymää (ilmeisesti aurinkoa ja planeettoja) ja vastaavasti sivulla 166 järjestelmän asutukseen kelpaavien maailmojen lukumääräksi ilmoitetaan 1 000. Paikallisuniversumissa kerrotaan olevan 10 miljonna asuttavaksi kelpaavaa planeettaa ja täten aurinkoja ehkä 100 miljonna.

Maapallomme syntyhistoria

Aurinkomme oli alunperin eristynyt liekehtivä taivaankappale ilman sitä kiertäviä planeettoja. **4,5** miljardia vuotta sitten alkoi suuri Angonan aurinkokunta pimeine gravitaatiokeskuksineen lähestyä aurinkomme.

Angonan järjestelmän lipuessa yhä lähemmäksi auringonpurskahdukset kävivät aina vain laajemmiksi; yhä enemmän ainetta tempautui auringosta muodostuakseen itsenäisiksi, kiertäviksi kappaleiksi ympäröivään avaruuteen. Tilanne jatkui tällaisena noin viidensadantuhannen vuoden ajan, kunnes Angona tuli lähimmäksi aurinkoa. Tällöin aurinkoa erään sen sisäisen kouristusjakson yhteydessä kohtasi osittainen hajoaminen: auringon vastakkaisilta puolilta syöksähti samanaikaisesti ulos suunnattomia ainenääriä. Angonan puolelta tempautui ulospäin valtava aurinkokaasujen patsas, joka suippeni melkoisesti kummastakin päästään ollen keskeltä hyvinkin pullistunut. Tämä irrottautui pysyvästi auringon välittömästä gravitaatio-otteesta.

Tämä näin auringosta erottautunut suuri aurinkokaasujen patsas kehittyi myöhemmin aurinkokunnan kahdeksitoista planeetaksi. [656:2–3]

Aurinkomme gravitaatiovoima oli tarpeeksi iso pitääkseen ulossylkemänsä kaasun ja pikkuhiljaa jäähtyvän aineen otteessaan ja planeetat alkoivat kiertää aurinkoa ellipsin muotoisilla radoillaan. Planeetat olivat alussa huomattavasti pienempiä kuin nykyisellään, mutta ne kasvoivat koko ajan auringon ympäri kiertävän meteoriittisateen vaikutuksesta. **3** miljardia vuotta sitten aurinkokuntamme merkittiin Nebadonin fyysiseen rekisteriin nimellä Monmatia. **2,5** miljardia vuotta sitten planeettamme massa oli vain noin kymmenesosa nykyisestä, mutta jatkuva meteorisade kasvatti

jatkuvasti sen kokoa. **1** miljardi vuotta sitten on aika, josta Urantian historia varsinaisesti alkaa, sillä silloin planeetta oli saavuttanut nykyisen kokonsa ja se myös merkittiin Nebadonin rekistereihin nimellä Urantia. Planeettamme omisti tuohon aikaan jo ilmakehän, ja sen pinta oli jäähtymässä siten, että planeettaa ympäröivä vesihöyry alkoi tiivistyä maan pinnalle. Alkuvaiheessaan vesi muodosti yhden yhtenäisen laajan vesiulapan ja toisaalta yhden vedettömän manneralueen.

Suunnilleen tähän aikaan Urantia määrättiin planeetan hallintoa ajatellen Satanian järjestelmään ja merkittiin Norlatiadekin elämänrekisteriin. Siitä hetkestä alkaen on tämä pieni ja vähäpätöinen sfääri tunnustettu hallinnollisesti, sfääri, jonka kohtalona oli päätyä planeetaksi, jolla Mikael myöhemmin ryhtyisi kuolevaisen hahmossa tapahtuneeseen, lahjoittautumista merkinneeseen hankkeeseen, planeetaksi, jolla hän olisi osallisena niissä kokemuksissa, joiden johdosta Urantia on sen jälkeen tullut paikallisesti tunnetuksi ”ristin maailmana”. [660:8]

Urantia, desimaaliplaneetta ja elämän kokeiluplaneetta

Kuten tunnettua, maailmojen elämän on tarkoitettu kehittyvän evoluution varassa. Joka kymmenennellä planeetalla tehdään lisäksi kokeiluja ja muunnelmia elämän kaavojen ja kehityksen suhteen. Oman maapallomme elämän kehityksen suuret päälinjat ratkaistiin **900** mil-

joonaa vuotta sitten kun Urantialle saapui ensimmäinen tiedustelupartio paikallisjärjestelmä Satanian pääkaupunki Jerusemista tutkimaan planeettaa ja laatimaan raporttia sen soveltuvuudesta elollisuuden kokeiluplaneetaksi. Tämä tiedustelupartio oli itseasiassa kaksikymmentäneljäjäseninen komissio, johon kuului Elämäkantajia, Lanonandek-Poikia, Melkisedekejä, serafeja ja taivaan elollisten olentojen muihin luokkiin kuuluvia jäseniä. Planeettamme pinta oli tuohon aikaan jo tarpeeksi vakiintunut, sillä oli ilmakehä ja vettä, jotka ovat oleellisia elämän kehitykselle. Komission palattua Jerusemiin se esittikin Järjestelmän Hallitsijalle Urantian merkittävistä **elollisuuskokeilurekistereihin**.

Suosituksen mukaisesti maailmanne rekisteröitiin Jerusemissa desimaaliplaneetaksi, ja Elämäkantajille ilmoitettiin, että heille myönnettäisiin lupa ottaa käyttöön aineen mekaanisen, kemiallisen ja sähköisen liikkeellepanon uusia malleja sitten, kun he joskus myöhemmin saapuisivat Urantialle valtuuksin siirtää ja juurruttaa sinne elämä. [661:2]

Ensimmäinen suuri päätös maapallomme elämän kehityksen suunnasta oli tehty.

Fyysisen elämän perusedellytykset olivat täyttyvässä, ja **600** miljoonaa vuotta sitten Jerusemista lähetettiin Elämäkantajain komissio Urantialle. Elämäkantajat kertovat itsestään seuraavaa:

Tämä tuli olemaan kuudessadaskuudes kokemuksemme Nebadonin kaavioiden mukaisen elämän alkuunsaattamisesta Sataniassa ja kuudeskymmenes tilaisuutemme tehdä muutoksia paikallisuniversumin elollisuuden perus- ja standardikaavioihin ja tuottaa niistä muunnelmia. [664:2]

Sen, että meitä kutsutaan Elämäkantajiksi, ei tulisi hämmäntää teitä. Me voimme tuoda elämän planeetoille, ja joskus me niin teemmekin, mutta Urantialle me emme mitään elämää tuoneet. Urantian elämä on ainutlaatuista, peräisin tältä planeetalta. Tämä sfääri on maailma, jossa elämästä tehdään muunnoksia. Kaiken täällä ilmenevän elämän kehittelimme tällä samaisella planeetalla, eikä koko Sataniassa, ei edes koko Nebadonissa, ole toista maailmaa, jonka elollisuus olisi täysin Urantian elollisuuden kaltaista. [667:5]

Elämäkantajat olivat suunnitelleet elämän rakennemallin perustaksi ja käyttövoimaksi natriumkloridin eli suolan. Elämän juurruttamiseen oli tarkoitus käyttää sisämeriä ja suojaista lahtia, joita maapallollamme ei ollut vielä tarpeeksi, ja Elämäkantajat poistuivat vielä planeetaltamme viideksikymmeneksi miljoonaksi vuodeksi odottamaan suotuisampien olosuhteiden kehittymistä.

Elämän juurruttaminen. Planeetan merkitys kuolevaisen persoonallisuuden kotipaikkana

Viimein **550** miljoonaa vuotta sitten edellytykset elämän juurruttamiseen

olivat riittävän suotuisat ja Elämäkantajien ryhmä palasi Urantialle. Yhdessä hengellisten voimien ja fyysistä tasoa korkeammalla olevien joukkojen kanssa organisoitiin ja pantiin alulle maapallomme elollisuuden alkuperäiset peruskaavat ja ne istutettiin planeettamme vesiin kolmella samanaikaisella ja identtisellä juurrutuksella.

Kun fyysiset rakennekaavat on järjestetty hyväksytyjen kaavioiden mukaan, silloin Elämäkantajat katalysoivat tuon elottoman aineen antamalla sille oman persoonallisuutensa kautta elämän henkikipinän, ja tuossa tuokiassa elottomista kaavoista tulee elävää ainetta. [399:5] Henkikipinän antamisesta vielä lisää:

Elämäkantajat voivat organisoida elävien olentojen aineelliset hahmot ja fyysiset rakennekoodit, mutta Hengeltä tulee elämän alkukipinä, ja Henki antaa lahjana mielen. Elämäkantajan läsnäolo riittää elämän alulle panemiseen, mutta kaikki tällaiset elolliset organismit ovat vajavaisia kahden elintärkeän ominaisuuden suhteen, nimittäin mielellisyyden ja lisääntymiskyvyn osalta. Eläimen mieli ja ihmismieli ovat seitsemän mielenauttajahengen kautta toimivan Universumin Äiti-Hengen antamia lahjoja, kun taas luodun lisääntymiskyky on Universumin Hengen erityinen ja henkilökohtainen anti Elämäkantajien alkuun panemalle elämänplasman kantamuodolle. [404:1]

Juuruttamisen jälkeen nämä ensimmäiset eliöt maapallollamme kuuluivat alkukantaisen merikasviston

luokkaan, jota evoluutiota kesti 50 miljoonaa vuotta ennen kuin tapahtui siirtyminen kasvikkunnasta merelliseen eläinkuntaan **450** miljoonaa vuotta sitten. Merellisen eläinkunnan kehitys kesti kaikkineen aina lähes 250 miljoonaa vuotta ennen kuin tapahtui siirtyminen keuhkoilla hengittävien maaeliöstön aikakauteen noin **210** miljoonaa vuotta sitten. Ensimmäiset maaeläimet olivat etanoita, skorpioneja ja sammakoita. Tämän jälkeisen eläinkunnan kehityksen yksityiskohtaisemman luetteloimisen jätän tähän. *Urantia-kirjassa* selvitetään, että kaikki kehitys tapahtuu pitkien ajanjaksojen kuluessa, evoluution mukaisesti, mutta mutaatiot ja osittain myös elämäkantajien toimenpiteet ympäristön muokkaamisessa aiheuttavat uusien lajien ilmaantumisen yhtäkkisesti ja täysin kehittyneinä.

Riemullinen, satoja miljoonia vuosia kestänyt evoluutio huipentui noin **miljoona** vuotta sitten ensimmäisten ihmisten, Andonin ja Fontan, syntymiseen ja universumirekisteröintiin. Elämäkantajat kertoivat riemukkaasta hetkestä:

Urantialla vietettiin ikimuistettavaa päivää, kun pieni ryhmämme kerääntyi planeetan avaruusviestintänavan ympärille ja vastaanotti Salvingtonista ensimmäisen viestin planeetan hetki sitten asetetun mielivirtapiiriin kautta. Ja tämä arkkienkelikunnan päällikön sanelema ensimmäinen viesti kuului:

”Urantialla oleville Elämäkantajille – Tervehdys! Välitämme vakuutuksen

Salvingtonissa, Edentiassa ja Jerusemissa vallitsevasta suuresta mielihyvästä sen johdosta, että Nebadonin päämajassa on rekisteröity signaali, joka kertoo Urantialla olevaksi tahdollisen olennon arvoaseman mukaista luodun olennon mieltä. Kaksosten määrätietoinen päätös paeta pohjoiseen ja pitää jälkeläisensä erillään alemmantoisista esivanhemmistaan on pantu merkille. Kysymyksessä on ensimmäinen mielen – ihmistyyppiä olevan mielen – tekemä päätös Urantialla, ja se rakentaa automaattisesti sen viestintävirtapiiriin, jonka kautta tämä ensimmäinen tunnustamisviesti välitetään.”

Seuraavaksi tätä uutta virtapiiriä myöten saapuivat Edentian Kaikkein Korkeimpien terveiset, joihin sisältyi ohjeita Urantialla asuville Elämäkantajille. Ohjeissa meitä kiellettiin puuttumasta siihen elollisuuden kantamuotoon, jonka olimme rakentaneet. Meille annettiin ohjeeksi olla sekaantumatta ihmisen edistymistä koskeviin asioihin. Tästä ei tulisi tehdä sellaista johtopäätöstä, että Elämäkantajat joskus mielivaltaisesti ja mekaanisesti puuttuisivat planetaaristen evoluutionsuunnitelmien luonnolliseen toteutumiseen, sillä sellaista me emme tee. Mutta aina tähän aikaan saakka meillä oli ollut lupa muokata ympäristöä ja suojata elämänplasmaa erityisellä tavalla, ja juuri tämän erityisen, mutta täysin luonnollisen, valvonnan oli nyt määrä päättyä. [710:1–3]

Elämäkantajien pitkä yksinäinen työtehtävä Urantialla oli päättynyt ja he saivat luvan palata Jerusemiin. Urantialle jäi kuitenkin kaksi vanhempaa Elämäkantajaa ja heidän

kaksitoista avustajaansa, jotka seuraavat edelleenkin elämän kehitystä elämäkokeiluplaneetallamme.

Urantian kehityksen poikkeamat normaalisti kehittyneeseen planeettaan nähden

Planeetallamme lähestulkoon kaikki asiat sujuivat kuten normaalisti kehittyvillä muillakin kaltaisillamme planeetoilla aikakausi toisensa jälkeen, ellei oteta lukuun sitä, että elämäkokeiluplaneetalla tapahtuu aina joitain ennalta arvaamattomia asioita kuten bakteerien ja mikrobin oletuksia huomattavasti suurempi leviäminen. Ihmiskunta oli **500 000** vuotta sitten levittäytynyt pikkuhiljaa pitkin Eurooppaa, Aasiaa ja Afrikkaa ja kasvanut lukumäärältään aina 500 miljoonaan ihmiseen saakka. Tällöin normaaliplaneetasta poiketen yhteen ainoaan sangik-perheeseen syntyivät jälkeläiset, jotka edustivat kuutta erillistä, värillistä rotua. Punainen, oranssi, keltainen, vihreä, sininen ja musta rotu saivat alkunsa näin yhtäkkisesti. Samoihin aikoihin maapallollemme saapuva planeettaprinssi Caligastia esikuntineen toi toivoa brutaalin ja alkukantaisesti elävän ihmisen elämään. Caligastiasta kerrotaan:

Yksikään planeettojen prinseistä ei ole milloinkaan astunut maailmanhallitsijan uralle varustautuneena rikkaammin valmistavin kokemuksin tai paremmin tulevaisuudennäkymin kuin Caligastia tuona ikimuistettavana päivänä puoli miljoonaa vuotta sitten. [741:7]

Kulttuurin, uskonnon ja jokapäiväisen elämän kehittyminen sujuikin jokseenkin valoisasti aina **300 000** vuoden ajan. **200 000** vuotta sitten tapahtui se, mitä vähiten odotettiin; Järjestelmähallitsija Lucifer lähti kapinoimaan häntä korkeampia tahoja, jopa universumimme hallitsijaa Luoja-Poikaa Mikaelia, vastaan. Kapinaan yhtyi myös Caligastia ja sen jälkeen maapallomme olikin valmis sekasortoon, jonka mukana sosiaalinen ja hengellinen elämä rappeutui lähes siihen pisteeseen, missä oli oltu silloin kun planeettaprinssi saapui planeetallemme. Planeettamme joutui eristykseen ja hyljaisuuteen, synti ja paatumus astui rakkauden, lojaalisuuden ja totuuden tilalle. Taistelu planeetan heruudesta alkoi.

Mikä merkitys universumitasolla edellä mainituilla tapahtumilla sitten oli? Koko järjestelmä oli menossa sekasortoiseen tilaan ja useat muutkin asutut planeetat ajautuivat kapiintiin. Kapinan seurauksista ja siihen liittyvästä synnistä kirja kertoo seuraavaa:

Pahuus ja synti vierittävät seurauksensa aineellisille ja sosiaalisille alueille, ja ne saattavat joskus jopa hidastaa hengellistä edistymistä universumitodellisuuden joillakin tasoilla, mutta milloinkaan jonkun olennon synti ei riistä toiselta olennolta persoonallisuuden eloonjäämisen jumallisen oikeuden toteutumista. Ikuisen eloonjäämisen voivat vaarantaa vain ja ainoastaan yksilön oman mielen tekemät päätökset ja sielun tekemät valinnat.

Synti hidasti biologista evoluutiota Urantialla varsin vähän, mutta sen se sai aikaan, että kuolevaisrodut eivät päässeet täysin hyötymään Aatamin rotuperimästä. Synti hidastaa älyllistä kehitystä, moraalista kasvua, sosiaalista edistystä ja joukkomittaista hengellisiin tuloksiin pääsemistä suunnattomasti. Mutta se ei estä kenenkään sellaisen yksilön korkeimpiakaan hengellisiä saavutuksia, joka haluaa tuntea Jumalaa ja noudattaa vilpittömästi hänen jumalallista tahtoaan.

– – Jokainen Caligastian kapinan jälkeen Urantialle syntynyt kuolevainen on jollakin tavoin ajallis-rangaistu, mutta tällaisten sielujen tulevaa hyvinvointia ei ole vähääkään ikuisuus-vaarannettu. [761:4–6]

Ehkäpä ensimmäistä kertaa pitkän historiamme aikana maailmamme sai suurta universaalista huomiota sekä hyvässä että pahassa, niin kuin myös monesti jälkeinkin päin sattuneissa tapahtumissa – sekä hyvässä että pahassa. Kapina Urantialla sai tietenkin suurta huomiota negatiivisessa mielessä. Sen aiheuttajat eivät kuitenkaan olleet ihmisiä. Koko järjestelmän alueella paljon, tosi paljon, ennen niin lojaaleja ja totuutta rakastavia persoonallisuuksia sekä kuolevaisia että taivaallisia olentoja menetettiin vääryydelle, mutta kuitenkin myös useita rohkeita, lojaaleja persoonallisuuksia pelastui kapinan kynsistä.

Omalla planeetallamme suurimman huomion kohteena oli kaksi lojaalina pysyvää persoonallisuutta, nimittäin Van, joka kuului Caligastian satajäsensiseen ruumiilliseen esi-

kuntaan ja joka vastasi heimojen välisen koordinoinnin ja rotujen välisen yhteistyön korkeimman oikeuden neuvoston johtamisesta, sekä toisena rohkeuden varsinaisena perikuvana Amadon-niminen ihmisyksilö. Kirja kertoo näistä yksilöistä seuraavaa:

Monet rohkeat olennot Satanian eri maailmoissa pitivät puolensa Luciferin kapinaa vastaan, mutta Salvingtonin aikakirjat esittävät koko järjestelmän huomiota herättävimmäksi henkilöksi Amadonin, joka suurenmoisesti kapinan hyökyaallot torjuen pysyi järkähtämättömän uskollisena Vanille – he seisovat yhdessä horjumattomina lojaalisuudessaan näkymättömän Isän ja hänen Poikansa Mikaelin ylivaltiudelle. [761:8]

Eräs Melkisedek Nebadonista jatkaa asiasta:

Näiden kohtalokkaiden tapahtumien aikaan asemapaikkani oli Edentiassa ja tunnen yhä, millaista riemua koin seurattessani Salvingtonin kaukoviesticapinaksi, jotka päivä päivän perään kertoivat tämän Andonin rotua edustavan kokeellisesta ja alkuperäisestä sukukunnasta polveutuvan entisen puolivillin uskomattomasta lujuudesta, ylimalillisesta asialleen omistautumisesta ja yliverlaisesta lojaalisuudesta.

Edentiasta Salvingtoniin ja Salvingtonista jopa Uversaan asti kuului seitsemän pitkän vuoden ajan kaikkien alempien taivaallisten olentojen Satanian kapinaa koskeva ensimmäinen kysymys aina ja alituisen: ”Mitä kuuluu Urantian Amadonille, vieläkö hän pysyy lujana?” [762:1–2]

Ja kyllä hän pysyi, samoin kuin myös Van. He molemmat saivat jäädä Urantialle 150 000 vuoden ajaksi pitämään yllä sivilisaatiota ja totuutta aina Aatamin ja Eevan planeetallemme lähettämiseen saakka.

Urantian Aineellinen Poika ja Tytär

Aatami ja Eeva vaipuivat uneen Jerusemissa, ja kun he heräsivät Isän tempelissä Urantialla sen valtavan kansanjoukon edessä, joka oli kerääntynyt toivottamaan heidät tervetulleiksi, he kohtasivat kasvoista kasvoihin ne kaksi olentoa, joista he olivat kuulleet niin paljon – Vanin ja tämän uskollisen työtoverin Amadonin. Nämä Caligastian kapinan kaksi sankaria olivat ensimmäiset, jotka toivottivat heidät tervetulleiksi heidän uuteen puutarhakotiinsa. [829:3]

Normaalisti kehittyvällä planeetalla Aineellinen Poika ja Tytär saapuvat sfäärille tarkoituksenaan viipyä siellä aikakaudesta toiseen, aina Valon ja Elämän aikakaudelle saakka. Saatettuaan alulle ihmisrodun biologisen kohentumisen he toimivat planeetan näkyvässä hallinnossa, ja valon ja elämän aikakaudella heidät ylennetään ns. yhteispäämistereiksi. Planeettaprinssi esikuntineen hallitsee sfäärillä noin 500 000 vuotta ennen Pojan ja Tyttären saapumista, ja näiden yhteishallinto kestää normaalisti vielä 25 000 vuoden ajan.

Urantian Aatami ja Eeva saapuvat planeetallemme noin **38 000**

vuotta sitten, ja heidän oli määrä toimia maapallon väestön fyysisinä kohentajina. He elivät maapallolla näkyväisessä muodossa ja opettivat täällä yli 500 vuotta. Heidän epäonnistumisestaan ja rikkomuksestaan johtuen aktiivinen opetusvaihe oli kuitenkin huomattavasti lyhyempi. Aatamin ja Eevan alulle panema rodunkohennus oli epäonnistumisestaan huolimatta kuitenkin erittäin merkittävä ja he toimivat ihmisten violetin rodun, yhdeksannen Urantialle ilmestyneen rodun perustajina. Aatami ja Eeva toimivat nykyisin Urantian ns. neuvonantajaryhmässä. Aatamin jälkeinen aika-kausi on normaalisti kehittyvillä planeetoilla suuri tieteellinen aika-kausi, mutta kuten tiedetään, Urantialla on samaan päästy vasta nyt yli 37 000 vuotta aikakauden päättymisen jälkeen. Mikäli planeettamme olisi kehittynyt normaalisti, meillä mm. olisi tällä hetkelläkin olemassa näkyväisessä muodossa Aatamin ja Eevan ylläpitämä planetaarinen hallinto sekä Isän temppele. Aatamin ja Eevan epäonnistuminen tuli pikapikaa tunnetuksi ja se sai laajaa huomiota. Myötätunto maailmamme kuolevaisia kohtaan oli suurta koko paikallisuniversumin piirissä. Tämän jo toisen epäonnistumisen jälkeen maailmamme voitiin katsoa olevan aivan erityisen tarkkailun piirissä koko paikallisuniversumin laajalla alueella.

Lahjoittautuva Hätätilapoika Makiventa Melkisedek

Syynä Hätätilapojan lahjoittautumiselle maapallollemme vuonna **1973** eKr. oli ihmiskunnan keskuudessa pikkuhiljaa vuosituhansien kuluessa tapahtunut jumalakäsityksen ja hengellisten asioiden hämärtyminen ja taantuminen. Myös Mikaelin tuleva lahjoittautuminen planeetallemme oli kahdentoista Melkisedek-pesänhoitajan tiedossa, vaikkakin tarkasta ajankohdasta ja paikasta ei ollut vielä tietoa. Pesänhoitajat kysyivät neuvoa Edentian Kaikkein Korkeimmilta toimenpiteistä, jotka olisivat tarpeen tulevaa Mikaelin lahjoittautumista ajatellen. Neuvoa ei kuitenkaan tullut, ja jälleen tapahtui jotain planeetallemme tyypillistä, normaalista poikkeavaa. Kirja kertoo asiasta:

Ja sen seurauksena, että heidät jätettiin näin tyystin oman neuvokkuutensa varaan, Makiventa Melkisedek, yksi planeetan kahdestatoista pesänhoitajasta, tarjoutui tekemään jotakin sellaista, mitä Nebadonin koko historian aikana oli pantu toimeen vain kuusi kertaa: personoitumaan maan päälle tämän maailman ajallisen ihmisen hahmossa eli lahjoittautumaan maailmaa hoivaavaksi Hätätilapojaksi. Salvingtonin viranomaiset myönsivät luvan tähän epätavalliseen yritykseen, ja Makiventa Melkisedekin varsinainen lihallistaminen pantiin toimeen Palestiinassa lähellä sitä paikkaa,

josta oli tuleva Saalemin kaupunki. [1014:5]

Melkisedek keräsi muutamassa vuodessa ympärilleen ryhmän opetuslapsia ja uskovia, ja pian hänet tunnettiin koko Palestiinan alueella Kaikkein Korkeimman pappina ja Saalemin viisaana, jonka tärkein opetus oli usko Kaikkein Korkeimpaan Jumalaan, yhteen ainoaan Universaaliseen Isään ja kaiken Luojaan. Melkisedek opetti Saalemissa 94 vuoden ajan. Melkisedekin ajan merkittävin ihmisyksilö, joka alkoi julistaa totuutta yhdestä Jumalasta monilukuisten epäjumalien sijaan, oli Abraham. Melkisedekin planeetaltamme poistumisen jälkeen Abraham, hänen poikansa Iisak ja muut oppilaansa pitivät yllä totuutta yhdestä Jumalasta ja veivät sitä myös lähikansojen joukkoon. Vuosisatojen kuluessa Abrahamin jälkeläiset, ns. juutalainen kansa, hylkäsi kuitenkin suuren osan Melkisedekin opetuksista ja saatiinkin odottaa aina Mooseksen aikoihin saakka, jolloin tämä verraton johtaja omaksui ja vei kansansa pariin uudestaan Melkisedekin opetuksia. Opetukset säilyivät Mikaelin lahjoittautumiseen saakka juutalaiskansan keskuudessa hyvin vaihtelevasti ja siihen sekoittui, ikävä kyllä, paljon ns. valitun kansan mukanaan tuomia kansallistuntoisia ja omahyväisiä piirteitä.

Luoja-Poika Mikaelin lahjoittautuminen Urantialla

Luoja-Poika Mikael hallitsee ja on ollut panemassa alulle laajaa Nebadonin paikallisuniversumia, jossa asuttavaksi kelpaavia maailmoja on kaikkiaan 10 miljoonaa. Mikael teki päätöksensä lahjoittautua maapallollemme noin 40 000 vuotta sitten ja voitte kuvitella millaisen huomion keskipisteenä maailmamme on ollut siitä lähtien; maailmamme, yksi kymmenen miljoonan joukosta, oli valittu Nebadonin Mikaelin viimeisimmän eli seitsemännen lahjoittautumistapahtuman kohteeksi. Kirja kuvaa hiukan maailmamme saamaa arvostusta:

Urantia on verraten eristyksissä Satanian laitamilla, sillä yhtä poikkeusta lukuun ottamatta aurinkokuntanne on Jerusemista kauimpana, kun Satania itse taas on Norlatiadekin järjestelmistä toiseksi uloin, ja tämä konstellaatio kulkee nyt Nebadonin ulkolaitaa. Olitte totisesti koko luomakunnan vähäisimpien joukossa, kunnes Mikaelin lahjoittautuminen nosti planeettanne kunnia-asemaan ja koko universumin tunteman suuren kiinnostuksen kohteeksi. Toisinaan viimeinen on ensimmäinen, samalla kun vähäisimmästä totisesti tulee suurin. [466:4]

Tässä viimeisessä ihmishahmoisessa lahjoittautumisessa Mikael tulisi kokemaan, mikä on kuolevaisen ihmisen olemus, mutta myös sen, mikä on loppukädessä oleva hänen Paratiisin-Isänsä tahto. Samalla hän tällä viimeisellä lahjoittau-

tumisellaan tulisi saavuttamaan oman universuminsa lopullisen ja täysimääräisen hallitusvallan. Vaikka Mikaelin, joka on paremmin maailmassamme tunnettu nimellä Jeesus Nasaretilainen, suorittama lahjoittautuminen kuolevaisen hahmossa tapahtui Urantialla, niin hän suoritti sen kuitenkin paikallisuniversuminsa kaikkien maailmojen hyväksi. Jeesus eli täydellisen ihmisen elämän, myös kuolemassaan. Ihmiseen, tuttuun tai vieraaseen, hänellä oli aina rakastava suhde ja hän näki ympäristönsä aina myönteisesti. Kirjassa kerrotaan seuraavaa:

Jeesus sai ihmiset tuntemaan olonsa kotoisaksi maailmassa; hän vapahti heidät tabujen orjuudesta ja opetti heille, ettei maailma pohjimmiltaan ole paha. Hän ei kaivannut päästä pakoon maista elämänsä; hän hallitsi keinon, jolla lihallishahmoisina täytetään oivallisesti Isän tahto. Hän ylsi idealistiseen uskonnolliseen elämään keskellä realistista maailmaa. Jeesus ei jakanut Paavalin pessimististä ihmiskuntanäkemyä. Mestari piti ihmisiä Jumalan poikina, ja hänellä oli ennakkonäkemys siitä, että eloonjäämisen valinneita odotti suurenmoinen ja ikuinen tulevaisuus. Hän ei ollut moraalinen skeptikko, vaan hän näki ihmisen myönteisesti, ei kielteisesti. Useimmat ihmiset olivat hänestä pikemminkin heikkoja kuin pahoja, enemmänkin vailla mieltä kuin vailla hyveellisyyttä. Mutta oli heidän tilansa mikä hyvänsä, he olivat kaikki Jumalan lapsia ja hänen veljiään. [2093:3]

Universumimme hallitsijan suurin armeliaisuuden ja rakkauden osoitus oli mielestäni se, kun hän joutui juutalaisten vallanpitäjien ansiosta kärsimään kiduttavan ristinkuoleman, ja kaikesta siitä huolimatta hän kuitenkin rukoili tuomitsijoidensa puolesta: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.” Jeesuksen kuolema maailmassamme oli julma ja epätavallinen. Maailmamme onkin saanut universumeissa nimen ”ristin maailma”. Tästä universaalisti tunnetusta nimityksestä on kuitenkin jotenkin vaikea ajatella kovin positiivisesti, mutta näin vaan tapahtui, ja näin se vaan on.

Kuten jo aikaisemmin kerroinkin, se, että Jeesus valitsi Urantian viimeisen lahjoittautumisensa näyttämöksi, merkitsi maailmallemme erittäin paljon. Kaiken muun ohella paikallisjärjestelmän kapina sai päätöksensä, Jeesus voitti pahan rakkaudella ja hyvyydellä. Maailmamme erikoisasema sai myös jatkoa, sillä Luoja-Poikamme julistettiin lahjoittautumisensa jälkeen Urantian Planeettaprinssiksi ja kaiken lisäksi hän lupasi vielä palata takaisin Urantialle jonain päivänä.

Viides käänntekevä ilmoitus

Maailmamme on elämän kokeilu-planeetta ja täynnä epätavallisia tapahtumia. Normaalisti kehittyvillä planeetoilla käänntekeväät ilmoitukset tapahtuvat korkeiden henkilökohtaisten vie-

railujen kautta aina siihen saakka kunnes planeetta saavuttaa Valon ja Hengen aikakauden. Myös meidän planeetallamme aikaisempia ilmoituksia olivat antamassa ja hengellistä sanomaa ihmiskunnan piiriin leviättämässä hengellistä alkuperää olevat persoonallisuudet. Tässä suhteessa viides ilmoitus eli *Urantia-kirja* on poikkeus. Sen alkuperä ja julkituonti oli toki puhtaasti taivaallisten persoonallisuuksien varassa, mutta sen sanoman eteenpäin vienti onkin sitten tämän planeetan eri sukupolvien totuutta rakastavien ihmisten varassa. Vuonna 1955 julkaistu *Urantia-kirja* on ilmeisen epätavallinen ilmoitustapa myös koko laajan universumin tasolla. Samalla kun se antaa sen kaikkein tärkeimmän ilmoituksen eli uuden ilmoituksen rakkaan Luoja-Poikamme täydellisestä elämästä planeetallamme, niin samalla se myös antaa ilmoituksen, joka käsittää tietoaaineiston aina Paratiisista saakka läpi koko valtavan universumin. Tällaista ilmoitusta ei normaalisti anneta planeetoille vielä sen kehityksen tässä materialistisessa kehitysvaiheessa. Kaikki me, jotka olemme sen lukeeet, käsitämme, miten valtavan asian kanssa olemme tekemisissä. Ilmoituksen sisältö antaa elämäämme iloa ja sisältöä. Ilmoituksen sanoman eteenpäin vieminen, kuten myös sen eläminen, on meille kaikille erityinen kunniatehtävä. Tehkäämme sitä kärsivällisyydellä ja **ilolla!**

Jeesuksen moderni ja ikuinen evankeliumi

Eija Seppänen-Bolotinski

Jeesuksesta kertovia evankeliumeja on useita: Matteuksen, Markuksen, Luukaksen ja Johanneksen sekä *Raamatun* Uuden testamentin ulkopuolisia evankeliumeja Jeesuksesta mm. Juudaksen, Tuomaksen ja Marian evankeliumit.

Nämä ovat upeita uskonnollisia todistuksia Jeesuksen elämästä, silloisten uskovien henkilökohtaisesta suhteesta häneen. Nyt kun ollaan vähitellen siirtymässä 5. aikakausikohtaisen ilmoituksen aikaan, meil-

le on esitetty pyyntö tuoda enemmän esille Jeesuksen evankeliumia.

Täytyy tapahtua Jeesuksen tosiasiallisten opetusten henkiinherääminen, niiden sellainen uudelleen esiintuonti, että se mitätöi hänen varhaisten seuraajiensa työn, seuraajien, jotka ryhtyivät luomaan sosio-filosofista uskomusjärjestelmää siitä tosiasiaista, että Mikael oleskeli maan päällä. Lyhyessä ajassa tämän Jeesuksesta kertovan tarinan opettaminen kuta-kuinkin syrjäytti Jeesuksen valtakunta-evankeliumin saarnaamisen. [1866:2]

Osa 1: Valtakunnan sanansaattajien kouluttaminen

Esitelmä 13.2.2010

Jeesuksen evankeliumi Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä on monivivahteinen. Tulemme käsittelemään tätä aihetta neljässä eri alustuksessa, joista tässä ensimmäisessä käsittelemme harvoin läpikäytyä aihetta eli valtakunnan sanansaattajien kouluttamista kahden luvun, lukujen 137 ”Odottelua Galileassa” ja 138 ”Valtakunnan sanansaattajain kouluttaminen”, pohjalta.

Urantia-kirjan mukaan Jeesus opetti ja harjoitti ensimmäistä kuutta apostoliaan neljän kuukauden ajan; sitten nämä kuusi apostolia opettivat valitsemiaan uutta kuutta apostolia yhden viikon ajan, ja sitten evankelistoja koulutettiin ja harjoitettiin noin runsaan viiden kuukauden ajan. Tarkastelemme nyt näitä kolmea harjoittelujaksoa erik-

seen sekä niitä opettamisen periaatteita, joita *Urantia-kirjassa* esitetään.

Totuus on tarttuvaa, ja jos ja kun totuudesta tulee elävää sielussa, ihminen alkaa sitä opettaa. Totuuden Henki sytyttää sielumme ja auttaa meitä vieläkin suurempaan suoritukseen kuin pelkästään suoraviivaisen älylliseen opetukseen.

Käsitlemme nyt seuraavia otteita *Urantia-kirjasta*: luvusta 137 "Odottelua Galileassa" kohtaa 7 "Neljä kuukautta harjoitusta" (s. 1533–1535) ja luvusta 138 "Valtakunnan sanansaattajain kouluttaminen" kohtaa 1 "Lopulliset ohjeet" sekä kohdan 2 "Kuuden apostolin valitseminen" ensimmäistä kappaletta (s. 1538–1539). Tapahtumat ajoittuvat vuoteen 26 jKr.

Neljä kuukautta harjoitusta

Neljä pitkää kuukautta – maalisi-, huhtisi-, touko- ja kesäkuun – jatkui tämä odotteluaika. Jeesus piti näiden kuuden työtoverinsa ja oman veljensä Jaakobin kanssa yli sata pitkää ja vakavahenkistä, jos kohta iloista ja riemullista keskusteluokiota. [1533:5]

Huomio: nämä kuusi Jeesuksen työtoveria tässä vaiheessa olivat opetuslapsi-apostolit Jaakob, Johannes, Andreas, Pietari, Filippus ja Natanael. Teksti jatkuu:

Juuda kykeni vain harvoin osallistumaan näille oppitunneille siksi, että hänen perhepiirissään sairasteltiin. Jeesuksen veli Jaakob ei kadottanut uskoaan Jeesukseen, mutta näiden viivytyksen ja

toimettomuuden kuukausien kuluessa Maria vaipui lähes epätoivoon poikansa suhteen. Hänen uskonsa, joka Kaanassa oli noussut sellaisiin korkeuksiin, vajosi nyt uuteen aallonpohjaan. Hän osasi turvautua vain usein toistamaansa hokemaan: "En voi käsittää häntä. En kykene keksimään, mistä tässä kaikessa oikein on kysymys." Mutta Jaakobin vaimo teki parhaansa pönkittääkseen Marian rohkeutta.

Koko tämän nelikuukautisen jakson ajan näillä seitsemällä uskovalla, joista yksi oli Jeesuksen oma lihallinen veli, oli tilaisuus tutustua Jeesukseen. He alkoivat tottua ajatukseen, että he elivät tämän Jumala-ihmisen kanssa. Vaikka he kutsuivat häntä Rabbiksi, he alkoivat oppia olemaan pelkäämättä häntä. Jeesuksessa oli sitä verratonta persoonallisuuden rakastettavuutta, jonka ansiosta hän saattoi elää heidän keskuudessaan niin, ettei hänen jumalallisuutensa kauhistanut heitä. Heistä oli todellakin helppoa olla "ystävä Jumalan kanssa", Jumalan, joka oli ruumiillistunut kuolevaisen lihalliseen hahmoon. Tämä odotteluaika koetti ankarasti koko tätä uskoviensa ryhmää. Mitään ihmeenkaltaista ei tapahtunut, ei kerrassaan mitään. Päivän toisensa perään he toimittelivat tavanomaisia askareitaan, ja ilta illan jälkeen he istuivat Jeesuksen jalkojen juuressa. Ja hänen verraton persoonallisuutensa ja hänen ilta illan jälkeen puhumansa rakastettavat sanat pitivät heidät yhdessä. [1533:5–1534:1]

Huomio: yksi *Urantia-kirjan* painotuksista evankeliuminjulistukselle myöhemminkin on se, että opete-

taan ja julistetaan ”ystävyyttä Jumalan kanssa”. Eli neljän kuukauden opetuksessa oli kyse persoonallisesta ystävyuden kokemisesta Jumalan kanssa, mikä oli uusi tapa ajatella: Mestari ei esitellyt Jumalaa Israelin Jahvena; hän opetti henkilökohtaista suhdetta Jumalaan.

Tämä odottelun ja opettamisen kausi oli erityisen vaikea Simon Pietarille. Tavan takaa hän koetti taivutella Jeesusta, jotta tämä olisi lähtenyt liikkeelle ja alkanut Galileassa saarnata valtakunnasta, sillä aikaa kun Johannes jatkoi saarnaamistaan Juudeassa. Mutta Jeesus antoi Pietarille aina saman vastauksen: ”Ole kärsivällinen, Simon. Edisty. Emme ole yhtään liian valmiita, sitten kun Isä kutsuu.” [1534:2]

Huomio: jo Saarnaaja julisti jakeessa 3: ”Kaikella on aikansa, – – aika on olla vaiti ja aika puhua.” Jeesus opetti apostoleilleen oikeaa ajoitusta – ”sitten kun Isä kutsuu”-ajoitusta.

Kirjan teksti jatkuu:

Ja Andreas tapasi omine kypsyneempine ja filosofisempine neuvoinen aika ajoin rauhoitella Pietaria. Jeesuksen inhimillinen luonnollisuus oli tehnyt valtavan vaikutuksen Andreakseen. Hän ei milloinkaan väsynyt pohdiskelemaan, miten joku, joka kykeni elämään näin lähellä Jumalaa, voikin olla niin perin juurin ystävällinen ja huomaavainen ihmisiä kohtaan.

Koko puheena olevan ajanjakson aikana Jeesus puhui synagogassa vain kahdesti. Näiden monien odotuksen viikkojen kääntyessä loppuilleen puheet hänen

kasteestaan ja Kaanan viinistä olivat alkaneet hiljetä. Ja Jeesus piti huolen siitä, ettei tänä aikana tapahtunut uusia näennäisiä ihmeitä. Mutta vaikka he elivät Betsaidassa näin huomaamattomasti, puheet Jeesuksen kummallisista aikaansaannoksista olivat kantautuneet Herodes Antipaahan tietoon. Ja tämä puolestaan lähetti urkkijoita ottamaan selvää, millä asioilla Jeesus liikkui. Mutta enemmän Herodesta huoletti Johanneksen saarnaaminen. Hän päätti olla hätyyttämättä Jeesusta, jonka toiminta kulki rauhallisesti omia uriaan Kapernaumissa. Tänä odotteluaikana Jeesus koetti opettaa tovereilleen, miten heidän tulisi asennoitua Palestiinan erilaisiin uskonnollisiin ryhmiin ja poliittisiin puolueisiin. Jeesuksen sanat kuuluivat aina: ”Koetamme voittaa puolellemme niistä jokaisen, mutta emme kuulu niistä yhteenkään.” [1534:2–4]

Huomio: eli kyseistä oikeaa ajoitusta Jeesus vaikutti etsivän mm. analysoimalla aikansa poliittisia ja uskonnollisia liikkeitä, poliittista tilannetta ja apostoliensa kapasiteettia ymmärtää näitä asioita.

Teksti jatkuu, ja siinä kuvataan sen aikaisia uskonnollisia ja poliittisia liikkeitä:

Kirjanoppineita ja rabbeja kutsuttiin yhdessä fariseuksiksi. He puhuivat itseltään ”virkaveljinä”. He olivat juutalaisten keskuudessa monessa mielessä edistysellinen ryhmä, sillä he olivat maksuneet monia sellaisia opetuksia, joita heprealaiskirjoituksissa ei sanataarkasti luetuna esiintynyt. Tällainen oli esimerkiksi usko vainajien kuolleistaheräämiseen,

oppi, josta mainitsi vain yksi viimeisimmistä profeetoista, nimittäin Daniel. [1534:5]

Huomio: kyseinen kohta Vanhan testamentin Danielin kirjassa:

”Silloin astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi suojana. Ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka. Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan. / Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset ikuiseen elämään, toiset häpeään ja ikuiseen kauhuun.” (Dan. 12:1–2)

Urantia-kirjan teksti jatkuu:

Saddukeuksiin kuuluivat papisto ja tietyt varakkaat juutalaiset. He eivät olleet pikkutarkkoja lain yksityiskohtien noudattamisen suhteen. Fariseukset ja saddukeukset olivat oikeastaan uskonnollisia puolueita, paremminkin kuin lahkoja.

Essealaiset olivat aito uskonnollinen lahko, joka oli saanut alkunsa makka-bealaiskapinan aikana ja jonka vaatimukset olivat joissakin suhteissa tiukempia kuin fariseusten. He olivat omaksuneet monia persialaisia uskomuksia ja menettelytapoja ja elivät veljeskunnittain luostareissa, pidättyivät avioliitosta, ja heillä oli kaikki yhteistä. Heidän erikoisalanaan olivat opetukset enkeleistä. [1534:6–7]

Huomio: näiden essealaisten pääasuinkekus oli Qumrān Kuolleenmeren luoteisrannalla, Jerusalemin itäpuolella. Alue tunnettiin

Juudean erämaana, ja essealaisten arkiston Kuolleenmeren kirjakääröt löytyivät vuonna 1947 paikallisista luolista. Arkistot olivat saviruukkuihin kätettyinä melkein 2 000 vuotta, ja ne löysi sattumalta beduiinipaimentolaispoika kadonnutta vuohta etsiessään. Ruukut sisälsivät noin 500 heprean- ja arameankielistä käsikirjoitusta.

Essealaisten hierarkkisen rakenteen osalta enkelien nimet oli suojattu korkea-arvoisen papiston erityissukujen piiriin. Järjestelmän piirissä oli aina yksi Mikael, Gabriel, Rafael, Uriel ja Sarial. Nämä miehet olivat sanansaattajaa tarkoittavan enkeli-sanan ankarassa mielessä yhteisön korkea-arvoisia virallisia edustajia. Tämä enkelijärjestelmä on selostettu seikkaperäisesti 1. Ee-nokin kirjassa. (Nämä tiedot on poimittu **Laurence Gardnerin** kirjasta *Maria Magdalenan* arvoitus.)

Kirjassa *Jumalan historia* **Karen Armstrong** kertoo essealaisista:

”Pyhässä maassa oli syntynyt joukko lahkoja, jotka olivat ottaneet kukin omalla tavallaan etäisyyttä Jerusalemin temppeliculttiin. Essealaiset ja qumranilaiset katsoivat temppelin vajonneen rappiotilaan. He eristäytyivät omiin oloihinsa, muun muassa luostarimaiseen yhdyskuntaan Kuolleenmeren rannalle. Siellä he katsoivat rakentavansa uutta temppeliä, mutta sitä ei pystytetty käsin. Heidän temppelinsä oli luonteeltaan hengellinen, ja vanhojen eläinuhrien sijasta he puhdistau-

tuivat ja hakivat anteeksiantoa synneistä kasteseremonioiden ja yhteisten aterioiden merkeissä. Heidän käsityksensä mukaan Jumala oli veljeskunnan keskellä rakkauden piirissä eikä kivitemppelissä.”

Urantia-kirjan teksti jatkuu:

Seloitit olivat kiihkeistä juutalaisista isänmaanystävistä koostuva ryhmä. He edustivat näkemystä, jonka mukaan mitkä hyvänsä ja kaikki menetelmät olivat oikeutettuja kamppailussa Rooman ikeestä vapautumisen hyväksi.

Herodeslaiset olivat puhtaasti poliittinen puolue, joka ajoi vapautumista Rooman harjoittamasta suorasta vallankäytöstä Herodesten dynastian valtaantonnittamisen kautta.

Tarkalleen Palestiinan keskellä asuivat samarialaiset, joiden kanssa ”juutalaiset eivät olleet missään tekemisissä”, siitäkään huolimatta, että näillä oli monia näkemyksiä, jotka olivat samanlaisia kuin juutalaisten opetukset. [1535:1-3]

Huomio: myöhemmin *Urantia-kirjassa* kerrotaan juutalaisten ja samarialaisten suhteista mm. seuraavaa:

Tämä juutalaisten ja samarialaisten välinen kauna sukeutui seuraavalla tavalla: Noin seitsemänsataa vuotta eKr Assyrian kuningas Sargon oli muuatta kapinaa Keski-Palestiinassa tukahduttaessaan vienyt vankeuteen yli kaksikymmentäviisituhatta juutalaista Israelin kuningaskunnasta maan pohjoisosassa ja tuonut heidän tilalleen lähes saman verran kutilaisten, sefarvilaisten ja ha-

mathilaisten jälkeläisiä. Myöhemmin Assurbanibal lähetti vielä muitakin siirtokuntia asuttamaan Samariaa.

Juutalaisten ja samarialaisten välinen uskonnollinen vihamielisyys oli perua ajoilta, jolloin edelliset palasivat Babylonian-vankeudesta ja samarialaiset koettivat estää Jerusalemin jälleenrakentamisen. [1612:1-2]

Urantia-kirjan teksti jatkuu:

Kaikki mainitut puolueet ja lahkot – pienehkö nasiiriveljeskunta mukaan luetuna – uskoivat joskus tapahtuvaan Messiaan tulemiseen. Ne kaikki odottivat kansallista vapahtajaa. Mutta Jeesus oli varsin selväsanainen tehdessään tietäväksi, ettei hän eivätkä hänen opetuslapsensa liittyisi mihinkään näistä ajatus- tai toimintasuunnista. Ihmisen Pojasta ei ollut määrä tulla sen kummemmin nasiiria kuin essealaistakaan. [1535:4]

Huomio: Jeesuksen kaukainen serkku Johannes Kastaja kuului nasiiriveljeskuntaan 14-vuotiaasta alkaen.

Urantia-kirjan teksti jatkuu:

Kun Jeesus myöhemmin määräsi apostolit lähtemään Johanneksen tavoin saarnaamaan evankeliumia ja opettamaan uskovia, hän korosti ”taivaan valtakunnasta kertovan hyvän sanoman” julistamista. Väsymättä hän teroitti työtöveidensä mieleen, että heidän täytyi ”osoittaa rakkautta, sääliväisyyttä ja myötätuntoa”. Jo alkuvaiheessa hän opetti seuraajilleen, että taivaan valtakunta oli hengellinen kokemus, jossa oli kysymys siitä, että Jumala asetetaan ihmisyydämässä valtaistuimelle.

Näin kun he siis odottelivat ennen aktiiviseen julkisuudessa tapahtuvaan julistustyöhön ryhtymistään, Jeesus ja nämä seitsemän käyttivät joka viikko kaksi iltaa synagogassa heprealaiskirjoitusten tutkimiseen. – – Jeesus opetti näille miehille kaiken, minkä nämä pystyivät omaksumaan. Hän ei erehtynyt opettamaan heille liikaa. Hän ei kylvänyt hämminkiä esittämällä sellaista totuutta, joka olisi ollut liian paljon heidän käsityskyvynsä yläpuolella. [1535:5–6]

Huomio: huomatkaa, miten intensiivistä opiskelu oli näiden 120 päivän aikana: 100 iltaistuntoa à 3 tuntia, 2 iltaa viikossa heprealaiskirjoituksia opiskellen synagogassa! Tämän lisäksi siis neljän kuukauden opetuksessa oli kyse persoonallisesta ystävyuden kokemisesta Jumalan kanssa – ihan kirjaimellisesti siis! – ja tässä oli täysin uusi tapa ajatella. Analogisesti meidän olisi opittava ilmaisemaan elämällemme ja ystävydellämme evankeliumia muille sen lisäksi, että opetamme sitä. Evankeliumityötä tehdessä tulisi pitää mielessä seuraavat kolme asiaa vähintäänkin:

1. Sanoma. (Ei sanomaa Jeesuksesta eikä *Urantia-kirjasta*, vaikka näilläkin on omat hetkensä, vaan sanoma Jumalan isyydestä, poikaudesta, lapseudesta, veljeydestä, Jumalan perheestä.)
2. Ihmiset, joita sanoman avulla yritetään tavoittaa. (Jeesuksen

korostama myötätunto, rakkaus, säälliväisyys.)

3. Metodit, joilla toimimme. Jeesus ei siis koskaan opettanut hämentävän vieraita asioita apostoleille, ei koskaan heidän käsityskyvylleen liian korkeatasoisia asioita.

Esimerkiksi, jos suoraan lähitisimme opettamaan ja saarnaamaan Jeesuksen evankeliumia *Urantia-kirjan* terminologian mukaisesti, se voisi kuulostaa aika oudolta ihmisestä, joka ei sitä voisi hyväksyä tai ei mitään kirjasta tietäisi.

Jos *Urantia-kirjan* lukija aikois tehdä työtä traditionaaliin uskontokuntiin kuuluvien kristittyjen, buddhalaisten ja hindujen ja miksei peräti jopa muslimien parissa tuodakseen esille Jeesuksen evankeliumin uuden, modernin ja ikuisen version sellaisena kuin se on kirkastettu *Urantia-kirjassa*, tulisi muistaa seuraavat Jeesuksen sanat:

– – älkää erehtykö luulemaan, että olen tullut lakia ja profeettoja kumoamaan; en ole tullut hävittämään vaan täyttämään, laajentamaan ja valaisemaan. [1576:2]

Sama Raamatussa Matteuksen evankeliumissa:

”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan toteuttamaan.” (Matt. 5:17)

Myös *Urantia-kirjan* lukijat tekisivät hyvin, jos he, kuten ensimmäiset kuusi apostolia Jeesuksen opastamina, opiskelisivat myös muita vanhoja hengellisiä kirjoituksia, oli pa kyseessä sitten *Raamattu*, *Bhagavad-gita* tai *Dhammapada*, vähintään kolme tuntia illassa kahtena iltana viikossa aina syys- ja kevätlukukausina!

Nyt käsittelemme vielä toista luvutuista *Urantia-kirjan* luvuista eli luku 138 (sieltä määrättyjä kohtia).

Lopulliset ohjeet

Teksti kuuluu seuraavasti:

Seuraavana päivänä, sunnuntaina kesäkuun 23. päivänä vuonna 26 jKr, Jeesus antoi kuudelle apostolille lopulliset ohjeensa. Hän lähetti heidät matkaan pareittain opettamaan valtakunnan ilosanomaa. Hän kielsi heiltä kastamisen ja neuvoi heitä pidättymään julkisesta saarnaamisesta. Hän selitti lisäksi, että myöhemmin hän sallisi heidän saarnata julkisesti, mutta että toistaiseksi hän monestakin syystä halusi heidän hankkivan käytännön kokemusta siitä, mitä on olla henkilökohtaisesti tekemisissä kanssaimistensä kanssa. Jeesuksen tarkoituksena oli, että heidän ensimmäinen matkansa sujuisi pelkästään henkilökohtaisen työn merkeissä. – – Jeesus lähetti heidät matkaan pareittain niin, että Jaakob ja Johannes menivät Heresaan, Andreas ja Pietari Kapernaumiin, kun taas Filippus ja Natanael menivät Tarikeaan.

Ennen kuin he aloittivat tämän kaksiviikkoisen palvelujakson, Jeesus ilmoitti heille haluavansa asettaa kaksitoista apostolia jatkamaan valtakunnan työtä, sitten kun hän itse olisi poissa, ja hän antoi heistä jokaiselle valtuudet valita hänen ensimmäisten käännyttäistensä joukosta yksi mies jäseneksi kaavailtuun apostolikuntaan. Johannes lausui ajatuksensa ääneen kysyessään: ”Mutta, Mestari, onko niin, että nämä kuusi miestä astuvat joukkoomme ja jakavat kaiken tasa-arvoisina meidän kanssamme, meidän, jotka sentään olemme olleet seurassasi Jordanilta lähtien ja kuulleet kaiken pohjustavan opetuksesi tätä ensimmäistä valtakunnan hyväksi suorittamaamme urakkaa varten?” Ja Jeesus vastasi: ”Kyllä, Johannes, jokainen valitsemamme mies tulee olemaan yksi meistä, ja teidän on määrä opettaa heille kaikki, mikä liittyy valtakuntaan, aivan kuten minä olen opettanut teille.” [1538:3–4]

Andreas sanoi: ”Mestari on oikeassa; meitä on liian vähän selvittääksemme tästä työstä. Tarvitaan useampia opettajia, ja Mestari on osoittanut suurta luottamusta meitä kohtaan uskoessaan meille näiden kuuden uuden apostolin valitsemisen.” Kun he tuona aamuna läksivät tahoilleen – –, jokaisen sydämessä oli hiven salattua masennusta. – – he pelkäsivät ja arastelivat; he eivät olleet kuvitelleet tavaan valtakunnan julkistamisen tapahtuvan tällä tavoin.

Oli sovittu, että kuusi apostolia tekisivät työtään kahden viikon ajan, minkä jälkeen heidän oli määrä palata Sebeduksen kotiin neuvonpitoa varten. [1539:1–2]

Kuuden apostolin valitseminen

Tästä kohdasta seuraava ote:

Kuuden apostolin ensimmäinen lähetysmatka oli erinomaisen menestyksellinen. He havaitsivat kaikki, mikä suuri arvo on ihmisiin luotavalla suoralla ja henkilökohtaisella kosketuksella. He palasivat Jeesuksen luo mukanaan entistä täydellisempi käsitys siitä, että uskonnossa viime kädessä on kysymys puhtaasti ja kokonaan henkilökohtaisesta kokemuksesta. He alkoivat aistia, kuinka nälkäisinä tavalliset ihmiset kaipasivat kuulla sanoja, jotka toivat uskonnollista lohdutusta ja hengellistä rohkaisua. [1539:4]

Huomioita tästä tekstistä:

Olen pohtinut sitä, että kun esimerkiksi apostolit lähetettiin työskentelemään ensimmäistä kertaa pareittain, ja heille annettiin kullekin tehtäväksi valita yksi uusi apostoli, ja koska he olivat sijoitettuina Heresassa, Kapernaumissa ja Tärkeassa pareittain, heistä kukin varmaankin neuvotteli parinsa kanssa valinnastaan, esimerkiksi siis Filipus neuvotteli Natanaelin kanssa ja päinvastoin. Silloin ei ollut GSM-puhelimia, Skypestä puhumattaakaan.

Urantia-kirjassa pohditaan laajemminkin parin ja laajemman sosiaalisen ryhmän käsitettä:

Kun kysymys on kahdesta olennosta, heidän katsotaan toimivan – – kumppanuuden perustalla, mutta kun kolme tai useampia liittyy ryhmäksi palvelua varten, he muodostavat sosiaalisen ongelman – –. [432:7]

Kirjoituksista

Kolmannessa osiossa tätä alustusta palataan ”Kirjoituksiin”. Mestari toi uuden evankeliuminsa ensimmäiseksi silloisen kaikkein edistyneimmän uskonnon piiriin planeetallamme. Jeesus ja kuusi apostolia opiskelivat heprealaiskirjoituksia kahdesti viikossa iltaoppitunneillaan.

Jeesus aloitti monesti seremonian, palveluksen tai keskustelun lainaamalla heprealaiskirjoituksia tai lainaamalla ikuisesti tosia ja jumalallisesti kauniita opetuksia kommentoiden niiden merkityksiä ja valaisten arvoja, auttaen ihmisiä ymmärtämään uuden evankeliumin merkityksen ja valmistuen heitä siihen, mitä he tulisivat opettaessaan kohtaamaan. Tiedämme, että jos kristinusko omaksuisi Mestarin ohjelman, heijastusvaikutukset planeettaamme ajatellen olisivat hyvin tyydyttäviä.

Tarkastelemme lopuksi otteita *Raamatusta* vastaavien *Urantia-kirjassa* annettujen opetusten kirjastamina. Otteita on sekä Uudesta että Vanhasta testamentista.

Kirje roomalaisille

”Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. / Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: ’Abba! Isä!’ / Henki

itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.” (Room. 8:14–16)

Henki vaikuttaa luotuihin olentoihin suoraan ja henkilökohtaisesti, ”sillä Jumalan hengen johtamat, olivatpa he kuinka monet tahansa, ovat Jumalan poikia.” [96:6] (Äärettömän Hengen ominaisuuksista kerrottaessa.)

Ja kun auliisti ja järjen kautta hyväksytään tällainen hengen ohjauksessa oleva elämä, ihmisen mielessä kehittyvä vähitellen positiivinen tietoisuus jumalallisesta yhteydestä ja varmuus henkisestä kanssakäymisestä; ennemmin tai myöhemmin ”Henki todistaa sinun henkesi (Suuntaajan) kanssa, että olet Jumalan lapsi”. Ajatuksensuuntaajasi on jo kertonut sinulle, että olet sukua Jumalalle, niin että äsken mainittu kirjoituskin osoittaa Hengen todistavan ”sinun henkesi kanssa”, ei sinun hengellesi. [381:6] (Paikallisuniversumin Äiti-Hengestä kerrottaessa.)

”Olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva eivätkä mitkään voimat, / ei korkeus eikä syvyys, ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” (Room. 8:38–39)

Eräs suurinta hämmästystä herättävistä uskonnollisen elämäntavan tunnusmerkeistä on tuntemamme dynaaminen ja ylevä rauha, se rauha, joka käy kaiken inhimillisen ymmärryksen yli, se kosminen tasapainoisuus, joka osoittaa kaiken

epäilyn ja kuohunnan olevan poissa. Tällaiset hengellisen tasapainoisuuden tasot ovat pettymyksen tavoittamattomissa. Tämänkaltaiset uskonnonharjoittajat ovat kuin apostoli Paavali, joka sanoi: ”Olen vakuuttunut siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä rutiinaskunnat, eivät vallat, eivät mitkään, jotka nyt ovat tai vasta tulevat, ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muukaan kykene meitä Jumalan rakkaudesta erottamaan.” [1101:1] (Luvusta, jossa pohditaan uskontoa ihmisen kokemuksessa ja uskonnollisen elämän tunnusmerkkejä.)

”Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa.” (Room. 14:17)

Vaikka tällaiset hengen opastuksessa olevat ja jumalallisesti valaistuneet kuolevaiset vielä astuvatkin vaatimattomia uurastuksen polkuja ja inhimillistä uskollisuutta osoittaen täyttävät maisten tehtäviensä mukaiset velvollisuudet, he ovat jo alkaneet erottaa ne ikuisen elämän valot, jotka tuikkivat toisen maailman kaukaisilla rannoilla; he ovat jo alkaneet ymmärtää, miten todellinen onkaan se innoittava ja lohduttava totuus, että ”Jumalan valtakunta ei ole ruokaa eikä juomaa, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.” Ja hengestä syntyneitä sieluja tukee jokaisen koettelemuksen läpi ja jokaisen vastoinikäymisen hetkellä tuo toivo, joka voittaa kaiken pelon, sillä jumalallisen Hengen läsnäolo levittää Jumalan rakkautta kaikissa sydämissä. [381:7] (Luvusta ”Paikallisuniversumin Äiti-Henki”.)

Ja tämä valtakunta, jonka minä teille julistan, ei ole mikään mahdin ja yltäkyläisyyden valtaapiiri. Taivaan valtakunnassa ei ole kysymys ruoasta eikä juomasta, vaan paremminkin elämästä, joka yhä enemmän olennoi vanhurskautta ja kasvavaa iloa yhä täydellisemmäksi käytävästä taivaallisen Isäni palvelemisesta. Sillä eikö Isä ole sanonut tässä maailmassa olevista lapsistaan: "Minun tahtoni on, että he lopulta olisivat täydellisiä niin kuin minäkin olen täydellinen". [1536:10] (Jeesuksen saarna "Valtakunnasta", julkisen uransa ensimmäinen.)

Jeesus keskusteli apostolien kanssa joka päivä, ja nämä näkivät yhä selvemmin, että taivaan valtakunnan julistustyössä oli nyt alkamassa uusi vaihe. He alkoivat käsittää, että "taivaan valtakunta ei ole ruokaa ja juomaa, vaan sitä, että tajuaa Jumalan pojan aseman hyväksymisestä koituvan hengellisen riemun". [1727:1] (Kertomus Filippuksen Kesareassa vietetyistä viikoista pakomatalla Pohjois-Galilean halki; nämä kaksi viikkoa olivat apostoleille "vaikeat käydy läpi".)

Ensimmäinen kirje korinttilaisille

"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeleitä ja että Jumalan Henki asuu teissä?" (1. Kor. 3:16)

Jotka ovat saaneet ja tunnistaneet sisällään olevan Jumalan osan, ovat syntyneet Hengestä. "Te olette Jumalan temppeleitä, ja Jumalan henki asuu teissä." Ei riitä, että tämä henki vuodatetaan päällemme, vaan jumalallisen Hengen

pitää myös hallita ja säädellä ihmisen kokemuksen jokaista vaihetta. [381:1] (Paikallisuniversumin Äiti-Hengestä kertova luku.)

"Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeleitä? Tämän Hengen on Jumala antanut asumaan teissä. Te ette itse omista itseänne, / sillä Jumala on ostanut teidät täydestä hinnasta. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunniaa!" (1. Kor. 6:19–20)

Suuntaaja pysyy kanssasi joka ainoassa onnettomuudessa ja jokaisen sellaisen sairauden alusta sen loppuun, joka ei kokonaan tuhoa mentaalisuuttasi. Mutta miten tylyä onkaan tietien tahtoen tahrata tai muulla tavoin tahallisesti saastuttaa se fyysinen ruumis, jonka on palveltava tämän Jumalalta saadun ihanan lahjan maisena tomumajana. Kaikki fyysiset myrkyt hidastavat suuresti niitä Suuntaajan ponnistuksia, joilla tämä pyrkii ylevöittämään aineellista mieltä, kun kehittyvän sielun hengellistä edistymistä puolestaan häiritsevät yhtä hirveällä tavalla pelon, vihan, kateuden, mustankipeyden, epäilyksen ja suvaitsemattomuuden mentaaliset myrkyt. [1204:3] (Luvusta "Suuntaajien suhde yksittäisiin kuolevaisiin".)

"Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen. / Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista

kasvoin. Nyt tietoni on vielä vaja-vaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee. / Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.” (1. Kor. 13:11–13)

Samanlaista ajattelutapaa *Urantia-kirjassa* edustaa seuraava:

Valon ja elämän seitsemännessä vaiheessa olevassa maailmassa elävät edistyneet kuolevaiset ovat oppineet, että rakkaus on se, mikä on maailmankaikkeudessa suurinta. Ja he tietävät, että Jumala on rakkaus. [648:4]

Toinen kirje korinttilaisille

”Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. / Me kaikki, jotka kasvot peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki.” (2. Kor. 3:17–18)

Hengellinen kasvu on suurimmillaan siellä, missä kaikki ulkopuoliset paineet ovat pienimmillään. ”Missä Herran henki on, siellä on vapaus.” Ihminen kehittyy parhaiten, kun kodin, yhteisön, kirkon ja valtion harjoittama painostus on vähäisintä. Mutta tämän ei saa tulkita merkitsevän sellaista, ettei edistyvässä yhteiskunnassa olisi sijaa kodille, sosiaalisille instituutioille, kirkolle eikä valtiolle.

Kun jonkin sosiaalisen uskonnollisen ryhmän jäsen on mukautunut tällaisen

ryhmän vaatimukseen, häntä tulisi rohkaista nauttimaan uskonnollisesta vapaudesta ja tuomaan täysin rinnoin julki oman henkilökohtaisen tulkintansa uskonnollisen vakaumuksen sisältämistä totuuksista ja uskonnollisen kokemuksen tosiasioista. Se, miten turvallinen jokin uskonnollinen ryhmä on, riippuu hengellisestä yhtenäisyydestä, ei teologisesta yhdenmukaisuudesta. – – Jokaisella kirkkokunnalla, joka palvoo elävää Jumalaa, joka saattaa voimaan ihmisten välisen veljeyden ja joka rohkenee poistaa kaiken jäseniinsä kohdistuvan opillisen painostuksen, on paljon toivoa. [1135:1–2]

Vanhaa tietä kulkiessanne koettate alistua, totella ja mukautua elämisen sääntöihin; uudella tiellä Totuuden Henki ensin muuttaa teidät, ja sillä tavoin te sisimmässänne olevassa sielussanne vahvistutte siitä, että mielenne jatkuvasti uudistuu hengellisesti – –. Näin teistä siis oman uskonne ja hengen suorittaman muutostyön kautta tulee todellisuudessa Jumalan tempeleitä, ja silloin hänen henkensä asuu tosiasiaassa sisimmässänne. [1609:5]

Helluntain päivänä Jeesuksen uskonto mursi kaikki kansalliset raja-aidat ja rodulliset kahleet. On ikuisesti totta, että ”missä Herran henki on, siellä on vapaus”. Totuuden Hengestä tuli tuona päivänä Mestarin henkilökohtainen lahja jokaiselle kuolevaiselle. [2063:3]

Helluntai hävitti kaiken rodulliseen erillisyyteen, kulttuurieroihin, sosiaaliseen luokkajakoon tai sukupuoliennakkoluihin perustuvan uskonnollisen syrjinnän. Ei siis ihme, että nämä uuteen us-

kontoon uskovat saattoivat huudahtaa: "Missä Herran henki on, siellä on vapaus." [2065:2]

– – *Ihmisen Pojasta tulee hengellinen ruumiillistuma kaikkien todellisten uskoviensa sielussa.* [1953:3]

Jokainen Isäni talon monen monista asemapaikoista on etappi, elämänjakso, jonka tarkoituksena on valmistaa teidät taas seuraavaa, edessäpäin olevaa etappia varten. Ja näin valkeuden lapset kulkevat eteenpäin kunniaa kunniaan, kunnes he saavuttavat sen jumalallisen tilan, jossa he ovat hengellisesti täydellistyneitä, niin kuin Isä on kaikissa suhteissa täydellinen. [1953:4]

Kirje galatalaisille

"Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani." (Gal. 2:20)

– – *"Herrassa minulla on vanhurskaus ja väkevyys"* – –. [1682:4]

Pelastus on Isän antama lahja, ja sen paljastavat hänen Poikansa. [1682:5]

"Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen." (Gal. 3:26)

– – *kristityt saarnaavat evankeliumia, joka tähtää "tietoon Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta"* – –. [67:7]

Urantian kuolevaisilla on oikeus pitää itseään Jumalan poikina, sillä: – –

Yhdestä Jumalan Luoja-Pojasta tuli yksi teistä; hän on tosiasiaassa vanhempi veljenne. Ja jos teistä tulee hengessä Kristuksen, voitokkaan Mikaelin, todella läheisiä veljiä, silloin teidän täytyy hengessä olla myös yhteisen Isänne poikia, nimittäin kaikkien olentojen Universaalisen Isän poikia.

Te olette poikia, sillä yhden Pojan henki on vuodatettu päällenne – –. [448:2,4–5]

Lähdeteokset:

1. Syyskauden 2009 Urantia Gospel School -materiaaleja (Jeffrey Wattlesin koulu)
2. *Urantia-kirja*
3. *Raamattu*. Vanha ja Uusi testamentti
4. Karen Armstrong, *Jumalan historia*
5. Laurence Gardner, *Maria Magdaleenan arvoitus*

Urantia-kirjan lukijatapaaminen

11.–13.6.2010

Voionmaan opisto

Opistontie 35, 34130 Ylinen (Ylöjärvi)

www.voionmaanopisto.com

Teema: Evoluutio

Perjantai 11.6.2010

19.00 Suomen Urantia-seuran vuosikokous
Iltapala ja sauna klo 19.00 alkaen

Lauantai 12.6.2010

08.00–09.00 Aamiainen
09.00–09.15 Aamun avaus *Anja Vuori* ja *Hanna Holopainen*
09.15–10.00 ”Uskonto ja evoluutio” *Maarit Huhti*
10.00–10.30 Pienryhmät aiheesta
10.30–11.30 ”Evoluutio ja ilmoitus” *Seppo Kanerva*
11.30–12.00 Pienryhmät aiheesta
12.00–13.00 Lounas
13.00–14.00 ”Evoluutio tieteen kannalta” *Antti Roine*
14.00–14.30 Pienryhmät aiheesta
14.30–15.00 Iltapäiväkahvit
15.00–16.00 ”Nojatuolimatka evoluutioon” *Eija Seppänen-Bolotinski*
16.00–17.00 Paneelikeskustelu aiheesta (kaikki alustajat la–su)
17.00–18.00 Päivällinen
18.00–19.00 Paneelikeskustelu jatkuu (kaikki alustajat la–su)
19.00– Sauna + iltapala + iltaohjelma saunatuvalalla (yhteislaulu ja mahdollisesti tietovisailu)
21.00– *Sakari Saarela* esittää runoja saunatuvalalla

Sunnuntai 13.6.2010

08.00–09.00 Aamiainen
09.00–09.15 Aamun avaus *Anja Vuori* ja *Hanna Holopainen*
09.15–09.30 ”Ihmiselämän evoluutio” *Raimo Kujala* ja *Tapani Vainio*
09.30–11.30 Pienryhmät aiheesta
11.30–12.00 Huoneiden luovutus
12.00–13.00 Lounas
13.00–14.00 ”Evoluution viisus ja tarkoitus kosmiselta näkökannalta katsottuna”
Pertti Leinonen
14.00–14.30 Päivien päätössanat
14.30– Iltapäiväkahvit

Pakettihinnat

Kahden hengen huoneessa pe-su 100,00 € /henkilö
Yhden hengen huoneessa pe-su 160,00 € /henkilö

Sisältää: majoitus, iltapala 2x, sauna 2x, aamiainen 2x, lounas 2x, päivällinen 1x, iltapäiväkahvit 2x, kokouspalvelut

Kahden hengen huoneessa la-su 85,00 € /henkilö
Yhden hengen huoneessa la-su 115,00 € /henkilö

Sisältää: majoitus, iltapala 1x, sauna 1x, aamiainen 2x, lounas 2x, päivällinen 1x, iltapäiväkahvit 2x, kokouspalvelut.

Pelkät ruokailut ja sauna, ilman majoitusta pe-su 70,00 € /henkilö
Sisältää: iltapala 2x, sauna 2x, aamiainen 2x, lounas 2x, päivällinen 1x, iltapäiväkahvit 2x, kokouspalvelut.

Pelkät ruokailut ja sauna, ilman majoitusta la-su 55,00 € /henkilö
Sisältää: aamiainen 2x, lounas 2x, päivällinen 1x, sauna 1x, iltapala 1x, iltapäiväkahvit 2x, kokouspalvelut.

Ilmoittautuminen

Viimeistään 10.5.2010.

Konferenssikomitean puheenjohtaja Eija Seppänen-Bolotinski
Puh. **041 534 8283** (ma, ti, to, pe klo 16–21 ja ke klo 18–21),
tekstiviesti myös muina aikoina.

Sähköposti: konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin alueella, Malmilla, aivan rautatieaseman vieressä olevassa Malmitalossa, osoite on Ala-Malmintori 1, 00700 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin klo **13.30–16.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Tervetuloa!

- 15.5.2010** Eija Seppänen-Bolotinski
Aihe Jeesuksen evankeliumin monitahoisuus.
- 25.9.2010** Eija Seppänen-Bolotinski
Aihe Aurinko ja hengellisyys
- 23.10.2010** Seppo Niskanen
Aihe *Urantia-kirjan* opetuksia ja miten ne toteutuvat jokapäiväisessä elämässä
- 13.11.2010** Matti Tossavainen
Aihe Henkilökohtainen uskonto
- 11.12.2010** Riitta Tuori
Aihe Miksi emme voi vaieta *Urantia-kirjan* välittämästä Jeesuksen antamasta tehtävästä?

Seura osallistuu vuonna 2010 seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä lokakuussa 2010

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnä, puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Seppo Niskanen, varapuheenjohtaja	UUSIKAUPUNKI Puh. 040 526 8283 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola, sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen, rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj.	TURKU Puh. 040 763 0917 jasenkomitea-pj@urantia.fi
Pertti Leinonen, julkaisukomitean pj.	ESPOO Puh. 050 041 6336 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kari Kippo, koulutuskomitean pj.	TAMPERE Puh. 050 327 1045 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Eija Seppänen-Bolotinski, konferenssikomitean pj.	VANTAA Puh. 041 534 8283 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli, sähköisen viestinnän komitean pj.	KIRJALA Puh. 050 540 4582 internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdysiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (sihteeri@urantia.fi), kokoontuu kevätkaudella 21.1.2010 alkaen torstaisin parittomina viikkoina klo 17.00–19.00 Pääpostitalon kirjaston ryhmätyöhuoneessa.

En svenskspråkig studiegrupp inleder sin verksamhet i Helsingfors. Närmare info: joel.rehnstrom@pp.inet.fi – tel. 040 845 2125 eller 09-221 3125.

Vantaa

Opintoryhmän yhteyshenkilö on *Eija Seppänen-Bolotinski*, puh. 041 534 8283 (klo 16–21) tai (konferenssikomitea-pj@urantia.fi).

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kauklahten opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteenin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtela, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Pertti Leinonen, puh. 0500 416 336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi).

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714
(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa:
Kari Haavisto, puh. (019) 461 421
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko 2009 klo 18.00–19.30.
Raimo Ala-Hynnä, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 3 A 1, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalevi.krekila@elisanet.fi).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289
(anja.vuori@pp.inet.fi).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja:
Kari Kippo, puh. (03) 265 4989, 050 327 1045. (kr.kippo@pp.inet.fi)

Turku

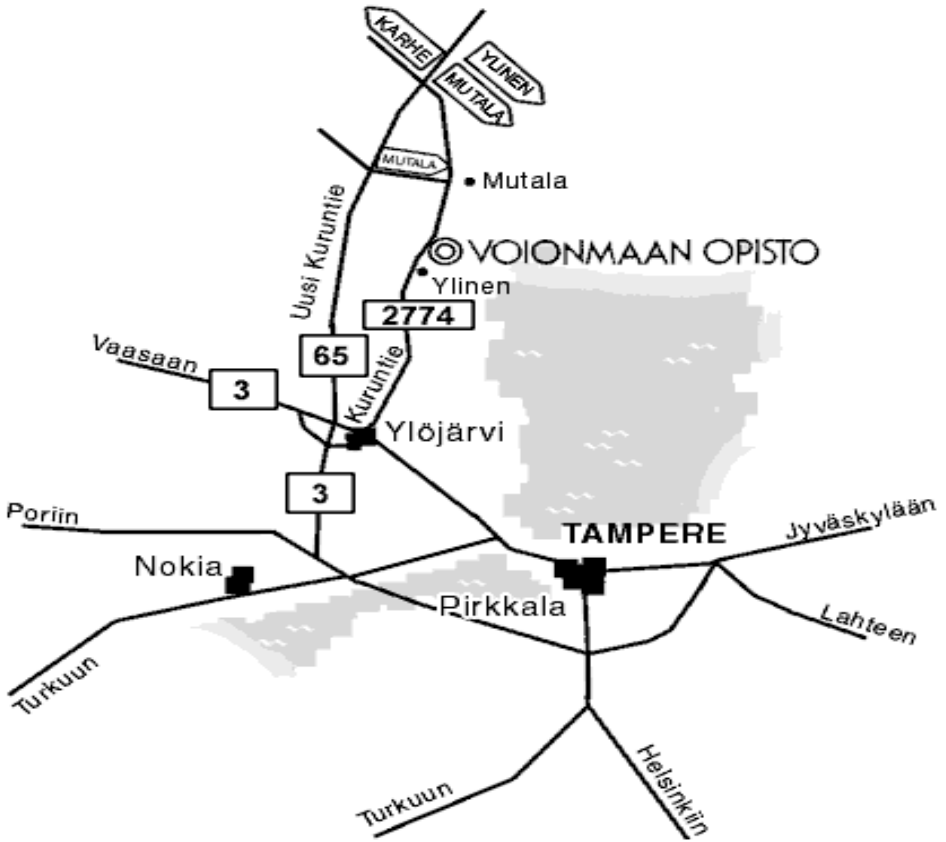
Ryhmän toiminnasta antaa tietoja
Tapio Pulli, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen:
Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac*, tel. +46 73 576 4364
(mmacisaac@gmail.com).

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutari*, puh. +34 626 792 501.

Kuruntien ja Opistontien risteys:

Long : 23.5952 E (23° 35' 43" E)

Lat : 61.6401 N (61° 38' 24" N)